

бѣждавали го да остави нощемъ Аугсбургъ, и ся завърне бързешкомъ въ Саксоніѣ. Папскый-тъ пратеникъ не постигнѣлъ цѣль-тъ си, за коѣто былъ дошелъ въ Аугсбургъ, но Лутеръ въстържествувалъ.

Настанѣло врѣме на буйны прѣспирни между Лутера и противницы-тъ му, и на неморимы трудове отъ странѣ на Лутера за распространеніе на взглядове-тъ си, които той мыслилъ че сѣ отъ жизненнѣ важность за душеспасеніе-то на чловѣка. Врѣдѣ тѣзи прѣспирни и трудове ся случвали и разны происшествія, които излагали живота му на повече и по-голѣмы опасности, додѣ най-сетнѣ въ 1520 Папа-та издалъ *буллѣ*, която осѣждала 41 Лутеровы прѣдложенія като еретически, и изисквала отъ Лутера да си ги оттегли вѣтрѣ въ 60 дни: въ противенъ случай той щѣлъ да бѣде отлѣченъ отъ церквѣ-тъ, и строго наказанъ.

Издаваніе-то на тѣзи папскѣ буллѣ произвело силно вълненіе. Лутеръ направилъ въззвъвъ противъ неѣ прѣдъ единъ Общъ Сѣборъ на Христіанскѣ-тъ Церквѣ; и даже ся осмѣлилъ да постѣпи съ неѣ така както были постѣпили съ неговы-тъ писанія, т. е., изгорилъ іѣ прѣдъ всички. Да бѣ започнѣлъ Лутеръ Реформаціѣ-тъ съ едно подобно